

Kosovë i nosaltres: una victòria compartida

La sentència del Tribunal Internacional de Justícia sobre la independència de Kosovë és una gran notícia. El tribunal ha sorprès per la claredat. No solament considera legal la independència de Kosovë, sinó que deixa clar que res en l'ordenament jurídic internacional no pot impedir un procés independentista. I això, sobretot ara, és transcendental també per a nosaltres.

La sentència del Tribunal Internacional de Justícia sobre la independència de Kosovë és una gran notícia. El tribunal ha sorprès per la claredat. No solament considera legal la independència de Kosovë, sinó que deixa clar que res en l'ordenament jurídic internacional no pot impedir un procés independentista. I això, sobretot ara, és transcendental també per a nosaltres. La sentència marca clarament un abans i un després en la jurisprudència sobre la matèria. La comunitat internacional mai no ha tingut una doctrina clara sobre la manera d'arribar a la independència. Per això aquesta sentència és transcendental, especialment perquè aclareix dos conceptes poderosos. En primer lloc, deixa clar que res en l'ordenament jurídic internacional no pot servir per blocar un procés independentista. S'ha acabat, doncs, la broma de la integritat territorial, de la inviolabilitat de les fronteres o de la indissoluble unitat que esgrimia el constitucional espanyol. Aquestes frases rituals han perdut sentit d'un dia per altre i ara es veuen condemnades a ser pura retòrica o propaganda; potser ni això. En segon lloc, afirma una cosa encara més impressionant: que una declaració unilateral d'independència, és a dir: una declaració feta sense acord amb l'altre estat, amb l'estat del qual una part se separa, pot ser legal. Feia dies que avisàvem que aquest era un tema important, però reconec que no em pensava pas que el tribunal seria tan clar i contundent ni que aniria tan lluny. És evident que el tribunal emet la sentència responent a la pregunta de si la independència de Kosovë s'acorda amb la llei internacional. Això ho deixa clar en tot moment: la pregunta era sobre això i la resposta era sobre això. Però no és menys cert també que una bona part de les consideracions jurídiques per a avalar la independència de Kosovë que addueix el tribunal són de caràcter general i, per tant, s'entenen com una norma d'aplicació comuna. Resulta molt important, en aquest sentit, de llegir els paràgrafs 79-84 del document ([pdf](#)), en què s'aclareixen del tot i sense ni una ombra de dubte els principis d'aplicació general següents: –el principi d'integritat territorial, el principi de salvaguarda de la integritat territorial d'un estat, només es pot aplicar a les relacions entre estats, o siga a un estat que, per exemple, provàs d'envair-ne un altre. Però no es pot aplicar aquest principi per impedir un procés d'independència (§ 80) –de la pràctica del Consell de Seguretat de les Nacions Unides no es pot inferir en cap cas ni un sol argument que prohibesca una declaració d'independència (§ 81) –el Tribunal considera que la llei general internacional no conté cap prohibició contra les declaracions d'independència –i atenció a l'ús del plural! (§ 84) Passada la primera reacció d'estupor, ahir els mitjans espanyols provaven de tirar aigua al vi parlant de l'excepcionalitat del cas kosovès i afirmant a tort i dret, històricament, que la resolució no significava res per al nostre país o per al País Basc. Entenguem-los: Espanya ha jugat molt fort contra la independència de Kosovë. Literalment, ha fet el ridícul oposant-se als estats membres de la Unió Europea i ho ha fet per raons d'ordre intern. Espanya sap que aquesta resolució canvia per sempre la balança internacional sobre la qüestió i dóna un impuls moral i jurídic als processos d'independència de tot el món, com el nostre. Per tant, és normal i lògic que prove de dissimular la derrota en tota regla que van sofrir ahir les seues tesis, perquè el tribunal les va desestimar explícitament. Entès això, ara no poden dir mentides. És cert que la sentència s'adreça a la independència kosovesa, però més amunt n'he assenyalat els paràgrafs que són de caràcter general i que han estat invocats per justificar la sentència partint del dret internacional (de fet, aquest apartat es titula, sense gens d'ambigüitat, 'Llei General Internacional'). General, doncs. I els conceptes generals són d'aplicació universal, com subratlla, a més, l'ús del plural que fa el tribunal, un ús que de cap manera no és anecdòtic en una sentència d'aquesta dimensió. Ara, contra la manipulació que s'intenta fer aquesta vegada hi ha un argument incontestable: hi ha un text públic que tothom pot llegir i que,

s'interprete com s'interprete, és rotund en la literalitat. I n'hi ha prou de demanar-los on són els paràgrafs que els donarien la raó, a ells. No en podran esmentar cap perquè no n'hi ha cap, simplement. I això és el que els fa tremolar de por. Per cert: enhorabona.

23 juliol 2010

Una notícia de VilaWeb.com

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)